

Klarinettist med både spets och bredd



Vid 26 års ålder har Sebastian Manz vunnit stora musiktävlingar och kombinerar en solist- och kammarmusikkarriär med en tjänst som viltsamt och tyst.

soloklarinettist i Stuttgarts Radiosymfoniker. Hans första intryck av Sverige och Stöde är att det är så

STÖDE Han dyker upp på en rosa cykel med skylten "Stöde musikvecka". Han är förkyld, har rest i tolv timmar och har använt några nätter till att avsluta en egen komposition för musikveckan.

Men prisbelönt klarinettisten Sebastian Manz är glad ändå. Resterande kvällskonserter förgylls av hans klarinettspel.

Få blåsmusiker har gäst Stöde musikvecka, och Sebastian Manz har redan vid 26 års ålder en diger meritlista.

Båda föräldrarna är pianister, en syster spelar fiol och en bror cello, och dessutom är han barnbarn till den ryskfödde violinisten Boris Goldstein. Som familjens enda blåsare kom han i kontakt med klarinetten via musikskolan, då han också var sjuårig gosskörångare. Han fastnade för den dels för att andningstekniken är densamma som i sång, dels för att den används till olika sorter musik; klassiskt, jazz, klezmer, folkmusik.

Öppen för många stilar

Bredden har han behållit. Han spelar klezmer och jazz – dock inte professionellt enligt honom själv – och är liksom många i sin generation öppen för många stilar.

– Kanske beror det på radion, tv:n, internet. Alla kan se och ta del av allt.

Men i den klassiska genren har hans stjärna stigit med raketfart, inte minst genom de tävlingar han vunnit. Som tonåring började han vinna musiktävlingar, och den största fullträffen kom 2008 med Tysklands och Europas stora musikpris ARD International i München. Klarinettister tävlar där ungefär vart femte år, men i 40 år hade ingen ansetts duktig nog för ett förstapris – förrän Sebastian Manz kom. I fjol fick han också den stora tyska skivindustrins

Det vore kul att skapa en ny ensemble för experimentell musik. Man kan göra många spännande ljud på en klarinett.

SEBASTIAN MANZ

Grammy-motsvarighet:

Han blev ECHO Klassiks "Årets nykomling".

– Båda var stora upplevelser. Men efter ARD beslöt jag att inte tävla mer. Nu kan det ju bara gå sämre, säger han och skrattar.

Annars tycker han att musiktävlingar är god övning inför provspelningar för orkestertjänster, där det gäller något viktigare än ett pris. Självt är han soloklarinettist i Stuttgarts Radiosymfoniker och kombinerar det med egna solo- och kammarkonserter.

– Vi är två soloklarinettister som byter av varandra enligt ett schema. Då går det att planera och jag gillar omväxlingen. När jag har spelat solo i en vecka och varit ledande hela tiden är det skönt att bli en del av helheten i en orkester.

Kondition gynnar uthållighet

På resa är det svårt att hinna öva, men eftersom blåsmusik engagerar hela kroppen är det en god hjälp bara att vara i trim, tycker Sebastian Manz. Han promenerar, joggar och simmar och finner att god kondition gynnar uthålligheten och hjälper att hantera stress och nervor. Som god simmare är han trygg inför Stöde musikveckas årliga kanottur för gästmusikerna, där det hänt att en och annan plurrat.

Sebastian Manz arrangerar och komponerar också: hans "The city that never sleeps" uruppförs på fredag och bygger på bland annat

Leonard Bernsteins "New York, New York". Det visar hans bredd, och det gör också hans engagemang i pedagogiska projekt. När han kommer till en stad för att ge konsert går han också till skolan, spelar för barnen, visar klarinetten och berättar om livet som musiker.

– De tycker att klarinettrören är spännande. En gång tog jag med mig en hel låda gamla rör och skrev autografer på, säger han och skrattar.

– Det är viktigt att barn kommer till konserter. I Tyskland vill många barn spela själva och musikskolorna räcker nästan inte till. Men om alla bara spelar och ingen lyssnar blir det ändå inga konserter. Därför försöker vi ta konserter till skolor också. Kan jag inspirera någon så gör jag det.

"Jag älskar film"

När han inte spelar går han gärna på bio.

– Jag älskar film och har gjort egna korta filmer och skickat till mindre filmfestivaler. Men det tar tre-fyra veckor att göra tio minuters film, så det blir inte så ofta.

Framöver vill han helst fortsätta på den inslagna vägen, men gärna med fler utlandsbesök.

– Det vore kul att skapa en ny ensemble för experimentell musik. Man kan göra många spännande ljud på en klarinett. Kombinationen musik-teater är också rolig.

Efter Stödeveckan kan han nu lägga till Sverige på listan över konsertländer. Och första intrycket var, förstås, naturen.

– Det är så tyst här, säger han, stadsbon.

Reporter
Susanne Holmlund
susanne.holmlund@st.nu
060-197278

Fotograf
Evelina Ytterbom
evelinaytterbom@st.nu
060-197164

Musik

Sundsvallsoboisten Erik Mårtensson till blåsarlandslaget

SUNDSVALL I Sundsvall finns en fin tradition att skola fram musikaliska ungdomar till RUM:s Blåsar-symfoniker, även kallat Landslaget i blåsmusik.

Den senaste i raden är Erik Mårtensson, en av flera oboister som fostrats i Sundsvall.

Också i fjol spelade Erik Mårtensson i landslaget,

och då deltog också saxofonisten Christian Cuadra från Sundsvall. I år åker Erik Mårtensson ensam landslagsspelare härifrån.

– Det ska bli jättekul. Dels att spela med en så duktig orkester där de bästa svenska ungdomarna är med, dels att repertoaren blir en annan än vad man kan få spela här i stan, eftersom orkestern är större och det

finns fler instrument med. Och så att få ägna sig så intensivt åt musik i ett par veckor, säger han.

Leds av norsk dirigent

I år har 75 ungdomar tagit ut av flera hundra sökande. 2010 gav Riksförbundet Unga Musikers blåsar-symfoniker konsert i Sundsvall, men i år förläggs konserterna till Borås, Falköping,

Göteborg och Lund med repetitioner i Vara. Konserterna är lite färre än i fjol och orkestern leds för första gången av den unge norska dirigenten Rune Hannisdal.

Sundsvalls kulturskola har under en rad år varit exceptionell i att serva landslaget med just oboister. Mikael Jorhult, Hanna Urban, Nicklas Bergström

och nu Erik Mårtensson har avlöst varandra, alla fostrade av oboeläraren Bijan Toghiani-Rizi.

– När man pratar med andra musiker märker man hur speciellt det är att så många duktiga oboister kommer från samma ort, säger Erik Mårtensson.

Självt är han mellanbarnet i en brödraskara på tre, där storebror Johan

spelar trumpet och lillebror Oskar saxofon och gitarr. Han fastnade för oboen vid en av kulturskolans Öppet hus-dagar.

– Först tänkte jag spela tvärföljt men den var så svår att få ljud i, säger han.

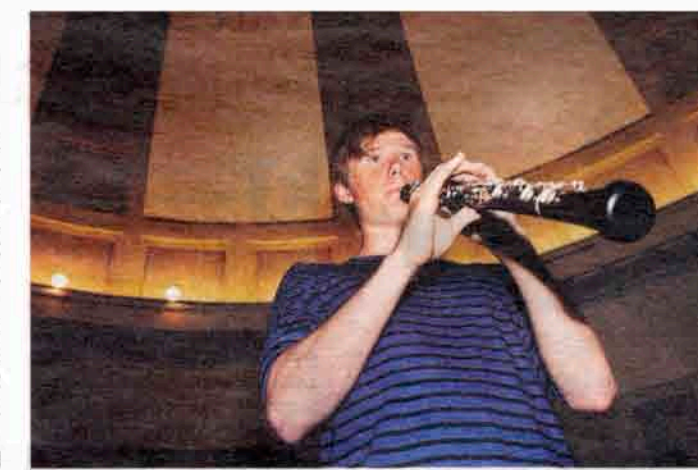
Ska studera i Härnösand

I våras tog han studenten och i höst fortsätter han musikstudierna på Kapells-

berg i Härnösand och får då oboeundervisning av Sanna Salomaa i Nordiska Kammarorkestern. Han kommer säkert också att fortsätta höras i sina Sundsvallsorkestrar.

– Jag är lite osäker på om jag vill fortsätta med musik, så med det här året vill jag prova att syssla med det lite mer intensivt.

Susanne Holmlund



Oboisten Erik Mårtensson är årets bidrag från Sundsvalls kulturskola till Landslaget i blåsmusik. FOTO: EVELINA YTTARBOM

Publicerad 26 juli 2012

Klarinettist med både spets och bredd

Stöde Han dyker upp på en rosa cykel med skylten "Stöde musikvecka". Han är förkyld, har rest i tolv timmar och har använt några nätter till att avsluta en egen komposition för musikveckan. Men prisbelönte klarinettisten Sebastian Manz är glad ändå. Resterande kvällskonserter förgylls av hans klarinettspel.

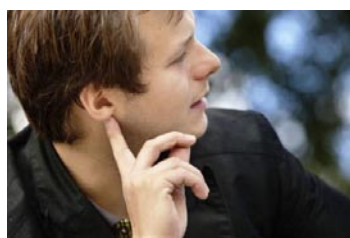
Få blåsmusiker har gästat Stöde musikvecka, och Sebastian Manz har redan vid 26 års ålder en diger meritlista.

Båda föräldrarna är pianister, en syster spelar fiol och en bror cello, och dessutom är han barnbarn till den ryskfödde violinisten Boris Goldstein. Som familjens enda blåsare kom han i kontakt med klarinetten via musikskolan, då han också var 7-årig gosskörångare. Han fastnade för den dels för att andningstekniken är densamma som i sång, dels för att den används till olika sorter musik; klassiskt, jazz, klezmer, folkmusik.

Bredden har han behållit. Han spelar klezmer och jazz - dock inte professionellt enligt honom själv - och är liksom många i sin generation öppen för många stilar.

– Kanske beror det på radion, tv:n, internet. Alla kan se och ta del av allt, säger han.

Men i den klassiska genren har hans stjärna stigit med raketfart, inte minst genom de tävlingar han vunnit. Som tonåring började han vinna musiktävlingar, och den största fullträffen kom 2008 med Tysklands och Europas stora musikpris ARD International i München. Klarinettister tävlar där



ungefär vart femte år, men i 40 år hade ingen ansetts duktig nog för ett förstapris - förrän Sebastian Manz kom. I fjol fick han också den stora tyska skivindustrins Grammy-motsvarighet: han blev ECHO Klassiks "Årets nykomling".



– Båda var stora upplevelser. Men efter ARD beslöt jag att inte tävla mer. Nu kan det ju bara gå sämre, säger han och skrattar.

Annars tycker han att musiktävlingar är god övning inför provspelningar för orkestertjänster, där det gäller något viktigare än ett pris. Själv är han soloklarinettist i Stuttgarts Radiosymfoniker och kombinerar det med egna solo- och kammarkonserter.

– Vi är två soloklarinettister som byter av varandra enligt ett schema. Då går det att planera och jag gillar omväxlingen. När jag har spelat solo i en vecka och varit ledande hela tiden är det skönt att bli en del av helheten i en orkester.

På resa är det svårt att hinna öva, men eftersom blåsmusik engagerar hela kroppen är det en god hjälp bara att vara i trim, tycker Sebastian Manz. Han promenerar, joggar och simmar och finner att god kondition gynnar uthålligheten och hjälper att hantera stress och nerver. Som god simmare är han trygg inför Stöde musikveckas årliga kanottur för gästmusikerna, där det hänt att en och annan plurrat.

Sebastian Manz arrangerar och komponerar också: hans "The city that never sleeps" uruppförs på fredag och bygger på bland annat Leonard Bernsteins "New York, New York". Det visar hans bredd, och det gör också hans engagemang i pedagogiska projekt. När han kommer till en stad för att ge konsert går han också till skolan, spelar för barnen, visar klarinetten och berättar om livet som musiker.

– De tycker att klarinettrören är spännande. En gång tog jag med mig en hel låda gamla rör och skrev autografer på, säger han och skrattar.

– Det är viktigt att barn kommer till konserter. I Tyskland vill många barn spela själva och musikskolorna räcker nästan inte till. Men om alla bara spelar och ingen lyssnar blir det ändå inga konserter. Därför försöker vi ta konserter till skolor också. Kan jag inspirera någon så gör jag det.

När han inte spelar går han gärna på bio.

– Jag älskar film och har gjort egna korta filmer och skickat till mindre filmfestivaler. Men det tar tre-fyra veckor att göra tio minuters film, så det blir inte så ofta.

Framöver vill han helst fortsätta på den inslagna vägen, men gärna med fler utlandsbesök.

– Det vore kul att skapa en ny ensemble för experimentell

musik. Man kan göra många spännande ljud på en klarinett. Kombinationen musik-teater är också rolig. Efter Stödeveckan kan han nu lägga till Sverige på listan över konsertländer. Och första intrycket var, förstås, naturen.

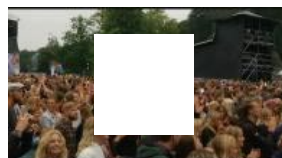
– Det är så tyst här, säger han, stadsbon.



Susanne Holmlund

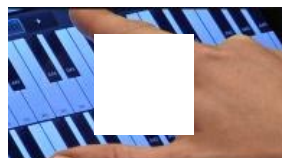
060-197278

susanne.holmlund@st.nu



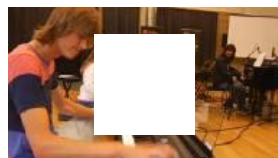
Hemlig uppgörelse efter inställd konsert

Källa: Nyhetsbolaget
2013-10-03



Gav konsert - med Ipad-solist

Källa: Nyhetsbolaget
2013-10-31



Robert Wells drillar unga pianotalanger

Källa: Nyhetsbolaget
2013-08-08

Andra har också läst

- [Fastnade i diskmaskin - ambulansen ryckte ut](#) (st.nu)
- [Dottern kom inte hem](#) (st.nu)
- [Stämplade när han var i Thailand](#) (st.nu)
- [Första snön på väg](#) (st.nu)
- [Restaurang i Åre i konkurs](#) (Op.se)
- [Barn utreds för våldtäktsförsök](#) (Op.se)